

Arrest

nr. 288 198 van 27 april 2023
in de zaak RvV X / XI

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat B. LOOS
Rotterdamstraat 53
2060 ANTWERPEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE XIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 10 oktober 2022 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 29 september 2022.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 21 februari 2023 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 10 maart 2023.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M. MAES.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat B. DHONDT, loco advocaat B. LOOS, en van attaché G. HABETS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

Verzoeker dient op 31 maart 2022 een negende verzoek om internationale bescherming in.

Op 29 september 2022 neemt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen een beslissing waarbij dit beschermingsverzoek niet-ontvankelijk wordt verklaard.

Dit is de bestreden beslissing waarvan de motieven luiden als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bezit u de Iraakse nationaliteit en bent u geboren op X1984 in de wijk adDora in Bagdad, Centraal-Irak. U bent een soenniet van Arabische origine. U verliet Irak op 20 juni 2015 en dit uit vrees voor uw leven, nadat uw vader en broer door de sjiiitische militie 'Asaeb ahl al-Haqq' (AAH) werden

gedood. Drie dagen na de dubbele moord werd er bovendien een dreigbrief op uw naam bij u thuis achtergelaten. U verliet Irak via Erbil en reisde naar België waar u op 17 juli 2015 een eerste verzoek om internationale bescherming indiende. Het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) nam op 29 januari 2016 in uw hoofde een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en een weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. De beslissing van het CGVS werd op 2 juni 2016 bevestigd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RvV).

U verliet het Belgische grondgebied niet en diende op 22 juni 2016 een tweede verzoek om internationale bescherming in bij de Belgische asielinstanties. U volhardde in uw eerdere verklaringen en vreesde nog steeds door de sjiitische militie AAH te worden vermoord. Voorts stelde u dat de sjiitische vriend die u inlichtte over de moord op uw vader en broer, door AAH van verraad werd beschuldigd. Uw vriend is vervolgens naar familie in Kerbala, Zuid-Irak, gevlucht. Daarnaast verklaarde u dat uw moeder en zus, na ontvangst van bovengenoemde dreigbrief, onderdoken bij uw oom langs moederszijde. Uw moeder kwam via haar vroegere burens echter te weten dat een sjiitische familie zijn intrek had genomen in jullie huis. Via haar voormalige buurvrouw [R.A.] poogde uw moeder de nieuwe bewoners van het huis te overtuigen huur te betalen of het huis te verlaten. Na lang onderhandelen stemden de nieuwe inwoners ermee in huur te betalen en werd een plaats en tijd afgesproken om het geld te overhandigen. Terwijl uw moeder en oom op 28 april 2016 om 9 uur in de ochtend de nieuwe bewoners opwachtten, werden zij onder vuur genomen door een voorbijrijdende wagen. De politie en een ziekenwagen kwamen meteen ter plaatse. Uw oom overleed op weg naar het ziekenhuis, uw moeder raakte gewond aan haar schouder. De politie nam de verklaringen van uw moeder af in het ziekenhuis waar zij na drie dagen werd ontslagen. Dit toonde naar uw mening aan dat uw vrees voor AAH nog steeds actueel is en zelfs nog prangender was. U verwees voorts nog naar de onveilige situatie voor soennieten in Bagdad en haalde tot slot nog gezondheidsproblemen (nl. met uw ademhaling) aan. Ter staving van uw tweede verzoek om internationale bescherming legde u volgende originele stukken neer: de overlijdensakte van uw oom, het medisch attest van uw moeder naar aanleiding van de schietpartij en een cd-rom met daarop artikels aangaande de algemene situatie in Irak en de activiteiten van de sjiitische milities in Irak. Verder legde u een gelegaliseerde kopie voor van het politierapport naar aanleiding van de schietpartij. U legde voorts opnieuw uw identiteitskaart en paspoort voor. Op 3 april 2017 nam het CGVS een beslissing tot weigering tot inoverwegingname van uw tweede verzoek om internationale bescherming. Op 18 juli 2017 werd uw beroep door de Raad van Vreemdelingenbetwistingen (RvV) verworpen gezien dit niet binnen de geldige termijn werd ingediend.

U bleef in België en diende op 3 augustus 2018 een derde verzoek om internationale bescherming in. U baseerde zich hierbij grotendeels op de asielmotieven die u reeds had aangehaald in het kader van uw voorgaande verzoeken, met name uw vrees voor de sjiitische militie AAH. Daarnaast verwees u opnieuw naar de onveilige situatie voor soennieten in Bagdad. Tot slot haalde u medische problemen alsook uw moeilijke levensomstandigheden hier aan. U onderging reeds een operatie in België. Ter staving van uw derde verzoek om internationale bescherming legde u een medisch attest aangaande uw operatie in België neer. Op 27 september 2018 besloot het CGVS uw derde verzoek niet ontvankelijk te verklaren. U tekende geen beroep aan tegen deze beslissing.

Op 5 november 2018 diende u een vierde verzoek om internationale bescherming in bij de Belgische asielinstanties. U gaf aan dat u geen nieuwe elementen kon voorleggen maar dat u zich bleef baseren op uw initieel relaas en in uw thuisland AAH bleef vrezende. U legde geen nieuwe documenten neer. Op 17 mei 2019 verklaarde het CGVS uw vierde verzoek niet ontvankelijk. U ging niet in beroep tegen deze beslissing.

U verliet België niet en verzocht op 25 juni 2019 een vijfde maal om internationale bescherming in België. U verklaart dat u eigenlijk homoseksueel bent maar dat u dit niet eerder durfde vertellen. Toen u in België aankwam hadden andere Irakezen u dit afgeraden omdat er, in geval van een erkenning, op uw vluchtelingenkaart vermeld zou worden dat u 'gay' bent. Nu zou u dit geen probleem meer vinden en bent u het beu om over uw seksuele geaardheid te zwijgen. U bent het daarenboven eveneens beu om op straat te leven. In Irak had u naar eigen zeggen een homoseksuele relatie met H. a-M.. In 2013 kwam deze relatie aan het licht. Toen uw echtgenote dit vernam scheidde ze van u. Mensen van de familie a.-M., die tot milities behoren, vielen op 25 juni 2019 uw ouderlijk huis binnen omwille van uw vroegere relatie met een van hun familieleden. Ze vroegen naar u maar uw moeder zei dat u in het buitenland was. De militieleden lieten echter uitschijnen dat ze via hun bronnen hadden vernomen dat u terug in Irak was. Ze deden een huiszoeking en schoten daarna in de lucht. Een buurman, die naar buiten was gekomen om te zien wat er aan de hand was, werd beschoten. U voegde hieraan toe dat u niet meer op de bescherming van uw stam kon rekenen aangezien ze u hadden verstoten. U vreesde vervolging omdat u soenniet bent,

alsook omdat u homoseksueel bent. Ter staving van uw vijfde verzoek legde u een originele klacht voor die uw moeder indiende bij de politie van ad-Dora naar aanleiding van de gebeurtenissen van 25 juni 2019. Tevens legde u een origineel document voor van het Hof van Beroep betreffende dezelfde gebeurtenissen waarin staat aangegeven dat een onderzoeks-rechter verklaarde dat er een klacht werd ingediend en dat er twee getuigen werden gehoord. Op 12 september 2019 besliste de Commissaris-generaal tot de niet-ontvankelijkheid van uw vijfde verzoek. U diende hiertegen geen beroep in.

Zonder het Belgische grondgebied te verlaten, verzocht u op 7 november 2019 een zesde keer om internationale bescherming. U verwees naar dezelfde motieven als deze die u reeds aanhaalde in het kader van uw eerdere verzoeken, i.c. uw vrees voor de sjiiitische militie AAH, en herhaalde nogmaals dat uw vader, broer en oom reeds door hen werden gedood én dat uw moeder door hen werd beschoten. U haalde voorts aan dat Irak sowieso geen veilige plaats is om te leven en stelde dat u er ook geen kans maakte om te overleven, te trouwen en een familie te beginnen. Tot slot hekelde u uw situatie hier in België. U was hier al vijf jaar en had geen plaats om te verblijven, geen papieren. U voelde zich vernederd en leed hieronder. U legde geen documenten neer ter staving van uw zesde verzoek. Op 7 februari 2020 besliste de Commissaris-generaal dat ook uw zesde verzoek niet-ontvankelijk kon worden verklaard. U diende hiertegen geen beroep in.

U verliet België niet en diende op 11 september 2020 een zevende verzoek om internationale bescherming in. U verklaarde de dood te vrezen bij terugkeer naar uw land van herkomst en dit op basis van uw eerder afgelegde verklaringen. Verder stelde u dat uw leven in België enorm ellendig is: u kon noch naar school noch naar de dokter, en had geen vast adres. U legde geen nieuwe documenten neer. Op 4 november 2020 verklaarde het CGVS ook uw zevende verzoek als niet-ontvankelijk. Ook hier diende u geen beroep tegen in.

U verliet België niet en diende op 20 april 2021 een achtste verzoek om internationale bescherming in. U verklaarde dat uw toenmalig verzoek nog steeds verband hield met uw vorige verzoeken doch geen nieuwe elementen of documenten te hebben. U stelde dat u gewoon uw 'annex' kwam verlengen. Op 17 juni 2021 verklaarde het CGVS ook uw achtste verzoek als niet-ontvankelijk. Ook hier diende u geen beroep tegen in.

U verliet België niet en diende op 31 maart 2022 een negende verzoek om internationale bescherming in. U verwijst naar uw reeds in uw vijfde verzoek afgelegde verklaringen met betrekking tot uw vrees te worden gedood door extremistische moslims, waaronder uw stamleden, omwille van uw seksuele geaardheid. U verklaart actief te zijn bij een LGBTQ+-organisatie genaamd Boysproject. U denkt dat de Iraakse overheid en Iraakse milities hiervan op de hoogte zijn omdat u reeds een arrestatiebevel kreeg vanwege uw seksuele geaardheid en omdat uw stam u om diezelfde reden uitsloot. U legt een door uw advocaat opgesteld dossier voor om uw verklaringen hieromtrent te ondersteunen. In dit dossier werden foto's van u en uw huidige transgender partner, screenshots van gesprekken en foto's op Grindr en WhatsApp, getuigenverklaringen en een brief van de organisatie Boysproject opgenomen. U besliste geen Iraakse documenten voor te leggen. U geeft aan verder geen nieuwe elementen te hebben en niets aan uw verklaringen te willen veranderen.

B. Motivering

Wat betreft de beoordeling in toepassing van artikel 48/9 van de Vreemdelingenwet, moet vooreerst worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal naar aanleiding van uw achtste verzoek om internationale bescherming géén bijzondere procedurele noden in uw hoofdte heeft kunnen vaststellen die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigen.

Op grond van het geheel van de gegevens die actueel in uw administratief dossier voorhanden zijn, kan worden vastgesteld dat er zich géén bijkomende elementen aandienen noch door u worden aangereikt die hier een ander licht op werpen.

Bijgevolg blijft de vorige beoordeling onverkort gelden en kan er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na onderzoek van alle documenten in uw administratief dossier dient verder vastgesteld te worden dat uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk moet verklaard worden.

Overeenkomstig artikel 57/6/2, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet onderzoekt de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen bij voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn of door de verzoeker om internationale bescherming worden voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat hij in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3, of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4. Bij gebrek aan dergelijke elementen kan de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen het verzoek niet-ontvankelijk verklaren.

In dit verband dient te worden gewezen op het feit dat uw eerste verzoek om internationale bescherming door het CGVS werd afgesloten met een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus aangezien er geen geloof kon worden gehecht aan de voorgehouden problemen van uzelf en uw familie met de sjiiitische militie AAH. Verder oordeelde het CGVS dat de situatie in Bagdad niet van die aard was dat u in aanmerking kwam voor de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet. Deze beslissing en haar motieven werden in beroep bevestigd door de RvV. U ging niet in cassatieberoep. Bijgevolg resten er u geen beroepsmogelijkheden meer met betrekking tot uw eerste verzoek en staat de beoordeling ervan vast, behoudens voor zover er, wat u betreft, kan worden vastgesteld dat er een nieuw element aanwezig is in de zin van de Vreemdelingenwet, dat de kans minstens aanzienlijk vergroot dat u voor internationale bescherming in aanmerking komt.

Echter, in onderhavig geval is er geen dergelijk element in uw dossier voorhanden.

Uw tweede verzoek om internationale bescherming werd niet in overweging genomen door het CGVS daar de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken de eerdere appreciatie van het CGVS en de RvV niet konden wijzigen. Evenmin beschikte het CGVS zelf over dergelijke elementen. Wat betrof het voorgehouden schietincident oordeelde het CGVS dat u niet aannemelijk kon maken dat dit effectief zou hebben plaatsgevonden. Uw beroep tegen deze beslissing werd door de RvV verworpen omdat de vooropgestelde termijnen niet gerespecteerd werden.

Uw derde en vierde verzoek om internationale bescherming werden niet ontvankelijk verklaard door het CGVS aangezien u geen nieuwe elementen aanbracht die de kans minstens aanzienlijk groter maakten dat u in aanmerking kwam voor internationale bescherming. Evenmin beschikte het CGVS over dergelijke elementen. U beperkte zich bij uw derde verzoek tot het louter herhalen van uw ongeloofwaardig bevonden asielmotieven of het aanhalen van motieven die geen uitstaans hadden met uw situatie in Irak noch met de Vluchtelingenconventie.

Ook uw vijfde verzoek, waarbij u een compleet ander relaas opdiste - u haalde plots aan eigenlijk homoseksueel te zijn en daarom een vrees te hebben in Irak en om die reden het land te hebben moeten verlaten - werd vervolgens door de Commissaris-generaal niet-ontvankelijk verklaard en dit daar aan uw beweerde homoseksuele geaardheid geen enkel geloof kon worden gehecht. U diende geen beroep in tegen deze beslissing. De in het kader van uw vijfde verzoek vastgestelde ongeloofwaardigheid aangaande uw beweerde homoseksuele geaardheid werd bovendien eens te meer bevestigd, gelet op het feit dat u bij uw zesde verzoek hier geen enkele melding meer van maakte.

U haalde tijdens uw zevende en achtste verzoek, louter aan dat u niet kon terugkeren naar Irak en dit op basis van de verklaringen die u eerder had afgelegd. Het CGVS merkte op dat het louter verwijzen naar uw eerder bedrieglijk bevonden verklaringen de geloofwaardigheid ervan niet kon herstellen. U legde evenmin documenten neer die een ander licht zouden kunnen schijnen op uw ongeloofwaardig geachte asielmotieven.

In onderhavig, negende verzoek, verwijst u opnieuw naar de in uw vijfde verzoek aangehaalde vrees omwille van uw seksuele geaardheid. Wat dit betreft moet vooreerst verwezen worden naar de beoordeling van uw vijfde aanvraag, waarbij omstandig werd gemotiveerd dat aan uw homoseksualiteit geen geloof kan worden gehecht. Zo werd er opgemerkt dat het opmerkelijk is dat u dit slechts na vier jaar verblijf in België voor het eerst opwierp, werden ernstige vraagtekens geplaatst bij de redenen die u aanhaalde waarom u dit niet eerder kon aanbrengen maar wél in uw vijfde aanvraag en werd de situatie zoals u ze schetste nadat men in 2013 uw homoseksualiteit ontdekte ongeloofwaardig geacht. In het door uw advocaat opgestelde dossier zijn foto's van u en uw huidige transgender partner S.F., screenshots van gesprekken en foto's op Grindr en WhatsApp, getuigenverklaringen en een brief van de organisatie Boysproject (sociale organisatie voor mannelijke en transgender sekswerkers) opgenomen. Deze volstaan niet om de vaststellingen in uw voorgaande verzoeken te kunnen weerleggen en kunnen bijgevolg evenmin beschouwd worden als nieuwe elementen die de kans minstens aanzienlijk groter

maken dat u in aanmerking komt voor internationale bescherming. Documenten hebben enkel een ondersteunende werking en kunnen op zich de geloofwaardigheid van een ongeloofwaardig bevonden relaas niet herstellen. Zulke foto's en gesprekken kunnen gemakkelijk in scene worden gezet. Ook de getuigenverklaringen en de brief van Boysproject vormen geen bewijs van uw seksuele oriëntatie en kunnen het gebrek aan consistentie van uw verklaringen in verband met uw homoseksuele ervaringen niet verhelpen.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Irak worden het rapport UNHCR International Protection Considerations with Regard to People Fleeing the Republic of Iraq van mei 2019 (beschikbaar op <https://www.refworld.org/docid/5cc9b20c4.html> of <https://www.refworld.org>), en de EASO Country Guidance Note: Iraq van juni 2022 (beschikbaar op <http://euaa.europa.eu/publications/country-guidance-iraq-june-2022> of <https://euaa.europa.eu/asylum-knowledge/country-guidance>) in rekening genomen.

Nergens in voornoemde UNHCR-richtlijnen wordt geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke Irakees een complementaire vorm van bescherming te bieden. UNHCR benadrukt daarentegen dat elk verzoek om internationale bescherming op eigen merites dient beoordeeld te worden. Rekening houdend met het veranderlijke karakter van het conflict in Irak, dienen de verzoeken om internationale bescherming van Irakezen elk nauwgezet onderzocht te worden, dit in het licht van enerzijds de bewijzen aangevoerd door de betrokken verzoeker en anderzijds actuele en betrouwbare informatie over de situatie in Irak. UNHCR wijst er op dat verzoekers afkomstig uit "conflict-affected areas", afhankelijk van de individuele omstandigheden van de zaak, nood kunnen hebben aan bescherming omdat zij het risico lopen blootgesteld te worden aan een ernstige en individuele bedreiging van hun leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld.

In de voormelde EASO Guidance Note wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermings-status toe te kennen, maar dat er tevens sprake moet zijn van willekeurig geweld. In de EASO Guidance Note wordt er op gewezen dat de schaal van het willekeurig geweld in Irak verschilt van regio tot regio en dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie per provincie rekening moet gehouden worden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is binnen een provincie; (v) het aantal burgerslachtoffers; en (vi) de mate waarin burgers ingevolgd het gewapend conflict de provincie ontvluchten.

De voornoemde aspecten worden in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Irak, die gebaseerd is op het geheel van de landeninformatie waarover het CGVS beschikt (zie infra). Ook met andere indicatoren wordt er rekening gehouden, in de eerste plaats bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen.

Zowel uit de UNHCR-richtlijnen, als uit de EASO Guidance Note komt duidelijk naar voren dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict in Irak regionaal erg verschillend zijn. Deze sterke regionale verschillen typeren het conflict in Irak. In de EASO Guidance Note wordt voorts aangegeven dat er voor geen enkele Iraakse provincie geconcludeerd kan worden dat er sprake is van een situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict, dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger louter door zijn of haar aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige schade in de zin van artikel 15 c) van de (herschikte) Kwalificatierichtlijn.

Om het geheel van bovenstaande redenen dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in Irak, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Irak, dient in casu de veiligheidssituatie in de provincie Bagdad te worden beoordeeld. Dit gebied omvat zowel de stad Bagdad als enkele omliggende districten. De stad Bagdad bestaat uit de volgende negen districten: Adhamiyah, Karkh, Karada, Khadimiyah,

Mansour, Sadr City, Al Rashid, Rusafa en 9 Nissan. De provincie bevat verder nog de districten Al Madain, Taji, Tarmiyah, Mahmudiyah en Abu Ghraib. Het gebied rondom de stad Bagdad wordt ook wel aangeduid met de term 'Baghdad Belts'. Het betreft echter geen officiële term in de bestuurlijke indeling van Irak, noch is het een eenduidig afgebakend geografisch gebied. Wel is het duidelijk dat deze Belts zich zowel in de provincie Bagdad als daarbuiten bevinden. De geweldincidenten die plaatsvinden in dat gedeelte van de Belts dat in de provincie Bagdad gelegen is, werden mee in rekening gebracht bij het beoordelen van de veiligheidssituatie in de provincie Bagdad.

Uit een grondige analyse van de beschikbare landeninformatie (de COI Focus Irak – Veiligheidssituatie van 24 november 2021, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_irak_veiligheidssituatie_20211124.pdf of <https://www.cgvs.be/nl> ; en het EASO Country of Origin Report Iraq: Security situation van januari 2022, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/euaa_coi_report_iraq_security_situation_20220223.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>) blijkt dat de veiligheidssituatie grondig is gewijzigd sinds 2017.

De provincie Bagdad staat onder controle van de Iraakse autoriteiten waarbij de Iraqi Security Forces (ISF) samen met de Popular Mobilization Forces (PMF) instaan voor de veiligheidscontroles en de ordehandhaving. De controle over de Baghdad Belts komt meer en meer in handen van de pro-Iraanse milities te liggen. De pro-Iraanse milities oefenen controle uit over bevolkingsgroepen en doorgangswegen rond Bagdad in de hoop de VS-troepen te verdrijven en de situatie dusdanig te modelleren dat ze er op langere termijn een demografische meerderheid kunnen behouden. De ISF zijn hierdoor genoodzaakt hun aandacht te verdelen over dit euvel en hun strijd tegen de Islamitische Staat van Irak en Syrië (ISIS), waardoor de doeltreffendheid van beide inspanningen afneemt. De Verenigde Staten hebben intussen aangekondigd dat ze een volledige terugtrekking van hun gevechtseenheden beogen tegen eind 2021, maar het Iraakse leger zullen blijven bijstaan met opleiding en advies.

In de hele provincie vinden veiligheidsincidenten plaats. Het totale aantal veiligheidsincidenten en het totale aantal burgerslachtoffers dat hierbij valt, lag in de eerste 10 maanden van 2021, net zoals in 2020, evenwel zeer laag.

De veiligheidssituatie in Bagdad werd sinds 2013 grotendeels bepaald door de opkomst van en de strijd tegen ISIS. Toenmalig eerste minister al-Abadi verkondigde op 9 december 2017 dat het laatste stukje ISIS-territorium op Iraaks grondgebied was heroverd, en dat hiermee een einde was gekomen aan de grondoorlog tegen de terreurorganisatie. De herovering van gebieden bezet door ISIS heeft een duidelijk voelbare impact gehad op de veiligheidssituatie in de provincie Bagdad, met significant minder veiligheidsincidenten en burgerdoden. De terreurorganisatie tracht sindsdien voet aan de grond te krijgen in voornamelijk dunbevolkte, weinig toegankelijke gebieden waar de veiligheidsdiensten weinig tot niet aanwezig zijn en geen volledige controle uitoefenen. De positie van de organisatie is echter geenszins te vergelijken met deze van voor haar opmars in 2014. Momenteel voert ISIS nog steeds een low-level guerrillaoorlog met als voornaamste doelwitten de Iraakse strijdkrachten en ordediensten, het elektriciteitsnet en de plaatselijke mukhtars.

De dreiging die uitgaat van ISIS in Bagdad en de Baghdad Belts is beperkt. Uit de beschikbare informatie blijkt dat het aantal aanvallen dat kan worden toegeschreven aan ISIS, en het aantal burgerslachtoffers dat hierbij te betreuren valt, globaal gesproken laag liggen. Uitzondering op dit laatste zijn de drie (zelfmoord)aanslagen die in 2021 in Bagdad plaatsvonden. De meeste slachtoffers van ISIS werden echter geteld bij aanvallen op het leger, de PMF en de politie. In de Baghdad Belts blijft de organisatie ook tribale en gemeenschapsleiders viseren. Vooral in de rurale buitengebieden van de provincie vinden voorts veiligheidsoperaties plaats tegen schuilplaatsen en wapenopslagplaatsen van ISIS, dewelke hinder voor de burgerbevolking kunnen opleveren in de zin dat ze hun woningen niet kunnen verlaten of betreden gedurende enkele dagen. Er vallen bijna geen burgerslachtoffers tijdens dergelijke operaties.

De escalatie in 2019 van het conflict tussen Iran, de pro-Iraanse groeperingen en de VS is eveneens van invloed op de veiligheidssituatie in Bagdad. Eenheden van de PMF gelieerd aan Iran voerden raketaanvallen uit op (militaire) installaties van de VS en de internationale coalitie en gebruikten berm bommen tegen wegtransporten in opdracht van de internationale coalitie. Installaties en manschappen van het Iraakse leger die zich op dezelfde plaatsen bevonden werden eveneens getroffen. Het effect van deze ontwikkelingen op de burgerbevolking is veeleer beperkt.

Sinds oktober 2019 vonden er in de stad Bagdad grote protesten plaats tegen de heersende politieke klasse, de regering en de buitenlandse inmenging in de Iraakse politiek. Nadat ze eerder in het voorjaar

van 2020 grotendeels waren stilgevallen, begonnen de demonstraties in mei 2020 opnieuw. De betogingen waren vooral geconcentreerd in het centrum van de stad, met het Tahrir-plein en de aanpalende straten als epicentrum van de protestbeweging, maar ook op andere plaatsen in de stad vinden demonstraties plaats. Uit de beschikbare informatie blijkt dat de autoriteiten hardhandig optreden tegen personen die betrokken zijn bij de protestacties tegen de regering, en dat er hevige, gewelddadige confrontaties tussen betogers enerzijds en de ordediensten en andere gewapende actoren anderzijds plaatsvonden. De betogers worden blootgesteld aan verschillende vormen van geweld (bv. arrestaties tijdens en buiten de betogingen, beschietingen, enz.). Een minderheid van de betogers gebruikte zelf ook geweld tegen de ordetroepen of de door hen geviseerde instellingen. De grote demonstraties behoren echter tot het verleden. Ze eindigden door de pandemie en de intrekking van de steun van de Sadristen. Er vonden nog wel kleinschalige antiregeringsbetogingen plaats. Deze gingen soms gepaard met geweld. Om tegemoet te komen aan de eisen van de betogers werden er op 10 oktober 2021 parlementsverkiezingen georganiseerd. Deze zijn zonder grote geweldincidenten verlopen, maar de opkomst was lager dan bij de verkiezingen van 2018. De zogenaamde Fateh alliantie - sjiitische partijen die aanleunen bij de pro-Iraanse milities – leed zware verliezen en aanvaardde de uitslagen niet. Begin november 2021 voerden pro-Iraanse milities een droneaanval uit op de residentie van eerste minister Kadhimi waarbij verschillende van zijn bewakers gewond raakten. Op verschillende plaatsen in Irak organiseerden ze betogingen, dewelke niet altijd vreedzaam verliepen en af en toe leidden tot schermutselingen met de ordediensten. Dit politiek geweld is evenwel doelgericht van aard en kadert niet binnen een gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet, met name een situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met gewapende groeperingen, of waarin twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden.

Naast de bovenstaande vormen van geweld, blijkt uit de beschikbare informatie dat het geweld in Bagdad voornamelijk zeer kleinschalig en doelgericht van aard is, waarbij de daders vaak niet geïdentificeerd kunnen worden. Onder andere sjiitische milities en criminele groeperingen maken zich schuldig aan politiek en crimineel geweld zoals ontvoeringen en afpersing. Sinds 2020 vinden er ook aanslagen, vaak door middel van brandbommen, plaats tegen winkels die alcohol verkopen. De meerderheid van deze winkels wordt door Yezidi of christenen uitgebaat. Naast religieus extremisme liggen ook conflicten over het betalen van beschermingsgeld aan gewapende groepen en concurrerende verkopers mogelijk aan de basis van deze aanvallen.

Volgens IOM telde Irak op 30 september 2021 1.189.581 ontheemden (IDP's) en keerden ruim 4.9 miljoen ontheemden ondertussen terug naar hun regio van oorsprong. IOM registreerde de terugkeer van iets meer dan 90.000 IDP's naar de provincie Bagdad. Ruim 45.000 IDP's afkomstig uit de provincie blijven nog steeds ontheemd.

Zij er volledigheidshalve nog op gewezen dat het EHRM in het arrest in de zaak D. et al. V. Roemenië van 14 januari 2020 (zaak nr. 75953/16) zijn standpunt omtrent de mogelijke schending van artikel 3 EVRM omwille van de veiligheidssituatie in Irak nogmaals heeft bevestigd. Het Hof stelde vast dat er geen elementen voorlagen die erop wijzen dat de situatie in Irak aanzienlijk veranderd zou zijn sinds haar arresten in de zaken J.K. et al. v. Zweden (zaak nr. 59166/12) en A.G. v. België (zaak nr. 68739/14), respectievelijk uitgesproken op 23 augustus 2016 en 19 september 2017, waarin het Hof oordeelde dat de veiligheidssituatie in Irak niet van dien aard is dat de verwijdering van een persoon een schending van artikel 3 EVRM zou inhouden.

De Commissaris-generaal erkent dat de veiligheidssituatie in Bagdad nog steeds complex, problematisch en ernstig is, en dat dit, afhankelijk van de individuele situatie en de persoonlijke omstandigheden van de verzoeker om internationale bescherming, aanleiding kan geven tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus. Als een uit Bagdad afkomstig Irakese verzoeker omwille van zijn of haar specifieke profiel bescherming nodig heeft, wordt die dan ook verleend. Gelet op hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie dient evenwel besloten te worden dat er in Bagdad actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het blind geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u louter door uw aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van uw leven of uw persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

Aldus rijst de vraag of u persoonlijke omstandigheden kan inroepen die de ernst van de bedreiging die voortvloeit uit het willekeurig geweld in Bagdad in uw hoofd dermate verhogen dat er moet worden aangenomen dat u bij een terugkeer naar Bagdad een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van uw leven of persoon.

U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld te Bagdad. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

Gelet op voorgaande, brengt u geen nieuwe elementen of feiten aan die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Evenmin beschikt het CGVS over dergelijke elementen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk in de zin van artikel 57/6/2, § 1 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig uw aandacht op het feit dat tegen deze beslissing een niet schorsend beroep kan worden ingediend overeenkomstig artikel 39/70, 2e lid van de Vreemdelingenwet.

Dit beroep dient te worden ingediend binnen een termijn van 10 dagen na de kennisgeving van de beslissing.

Indien u zich echter op het ogenblik van uw aanvraag in een situatie van vasthouding of detentie bevond of ter beschikking was gesteld van de regering dient het beroep ingediend te worden binnen een termijn van 5 dagen na de kennisgeving van de beslissing (artikel 39/57, § 1, 2e lid, 3° van de Vreemdelingenwet samen gelezen met artikel 74/8 of 74/9 van dezelfde wet).

Ik breng de minister en zijn gemachtigde ervan op de hoogte dat er, in het licht van de voorgaande vaststellingen en rekening houdend met alle relevante feiten in verband met de verzoeken om internationale bescherming van betrokkene en met het volledige administratieve dossier, geen element bestaat waaruit kan blijken dat een verwijdering of teruggedrijving van betrokkene naar zijn land van nationaliteit of van gewoonlijk verblijf het nonrefoulementbeginsel zou schenden in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet."

2. Het verzoekschrift

Verzoeker voert in een eerste en enig middel de schending aan van "artikel 4 van Richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming ("Kwalificatierichtlijn"), de artikelen 48/3 t.e.m. 48/7 en 57/6/2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen ("Vreemdelingenwet"), artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende de status van vluchtelingen ("Vluchtelingenconventie"), schending van de motiveringsplicht vervat in artikel 62 Vreemdelingenwet en artikel 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen, schending van de samenwerkingsplicht, en van de zorgvuldigheidplicht en het redelijkheidsbeginsel als beginselen van behoorlijk bestuur".

Hij licht hierbij toe:

"Verzoeker heeft in onderhavig verzoek om internationale bescherming wel degelijk een nieuw element voorgelegd dat aantoont dat hij wel degelijk in aanmerking komt om te worden erkend als vluchteling, minstens de subsidiaire beschermingsstatus te worden toegekend: hij legde foto's en verklaringen neer omtrent zijn huidige relatie met S.F.T., een transgender dame, screenshots van gesprekken en foto's op Grindr en WhatsApp, getuigenverklaringen en een brief van de organisatie Boysproject.

Uit niets in het administratief dossier of de beslissing blijkt dat verwerende partij ook maar enig effectief onderzoek gevoerd heeft naar deze elementen.

Zo wordt er geen enkele COI opgenomen omtrent geloofwaardigheid in LGBTQ+ dossiers (zie infra). De enige COI die wordt opgenomen in het administratief dossier is de COI focus 'Irak: corruptie en documentfraude' van verwerende partij zelf. Deze objectieve informatie is echter totaal irrelevant gezien verzoeker in zijn negende verzoek geen enkel Iraaks document neerlegde hetgeen ook expliciet door

verwerende partij vermeld wordt in de bestreden beslissing 'U besliste geen Iraakse documenten voor te leggen.' Waarom enkel deze COI opgenomen is dan ook een vraag.

Dat geen enkele relevante COI opgenomen wordt in de bestreden beslissing noch in het administratief dossier maakt duidelijk dat verwerende partij geen effectief onderzoek deed naar de nieuwe elementen zoals voortgebracht door verzoeker.

Meer nog, verwerende partij stelt zich tevreden met de volgende argumentatie:

(...)

Verdere motivering wordt niet opgenomen. Er wordt niet aangegeven waarom deze documenten de kans niet aanzienlijk groter zouden maken dat verzoeker toch in aanmerking komt voor internationale bescherming.

Nochtans vormen deze elementen minstens een duidelijk en aannemelijk begin van bewijs dat verzoeker wel degelijk homoseksueel is, zoals hij sinds zijn vijfde verzoek heeft verklaard. Ook in de bestreden beslissing wordt bevestigd dat verzoeker reeds in zijn vijfde verzoek in juni 2019 heeft verklaard dat hij vervolging vreest omwille van zijn seksuele geaardheid.

De voorgelegde documenten en verklaringen staven dan ook de verklaringen die verzoeker in zijn vijfde verzoek heeft afgelegd, maar op dat moment niet kon onderbouwen met bewijs. Dit bewijs legt verzoeker thans voor.

Verwerende partij hanteert een te strenge bewijslast wanneer zij stelt dat verzoeker in het verleden dan wel verklaarde dat hij vervolging vreest omwille van zijn geaardheid en dat de huidige voorgelegde documenten daaraan niets veranderen.

Verzoeker moet slechts elementen voorleggen die de kans aanzienlijk groter maken dat hij toch in aanmerking komt voor internationale bescherming. Verzoeker moet met andere woorden geen sluitend bewijs leveren zoals verwerende partij lijkt te verwachten, maar dient (zeker in de ontvankelijkheidsfase) slechts aannemelijk te maken dat hij mogelijk toch in aanmerking komt voor internationale bescherming. Verzoeker heeft alle documenten voorgelegd die hij kon verkrijgen en heeft daarmee minstens een begin van bewijs aangebracht ter staving van zijn seksuele geaardheid, met name foto's en verklaringen omtrent zijn huidige relatie met S.F.T., een transgender dame, screenshots van gesprekken en foto's op Grindr en WhatsApp, getuigenverklaringen en een brief van de organisatie Boysproject.

(...)

Verzoeker heeft alle inspanningen gedaan die mogelijk waren om zich van zijn deel in de samenwerkingsplicht te kwijten. Hij werd hierin tijdens zijn negende verzoek bijgestaan door een raadvrouw en door Boysproject.

(...)

Bij de beoordeling of de voorgelegde nieuwe elementen de kans aanzienlijk groter maken dat verzoeker wel degelijk een veroordeling opliep in Irak en zijn nood aan internationale bescherming dienvolgens dient te worden gerevalueerd, moet bijgevolg eveneens rekening gehouden worden met het feit dat hij reeds in zijn vijfde verzoek in juni 2019 verklaarde dat hij vervolging vreesde omtrent zijn seksuele geaardheid, maar hieromtrent geen ondersteunend bewijs kon voorleggen.

Verwerende partij maakt zich ervan af in de bestreden beslissing door te verwijzen naar de motivering die zij ontwikkelde omtrent de ongeloofwaardigheid van verzoekers seksuele geaardheid zoals opgenomen in de niet-ontvankelijkheidsbeslissing van 12 september 2019. Daarmee is de kous af. Zij neemt die motivering niet letterlijk over, noch verandert zij hier iets aan terwijl verzoeker in zijn laatste verzoek wel degelijk nieuwe elementen heeft aangebracht die zijn verklaringen omtrent zijn seksuele geaardheid ondersteunen, of op zijn minst de kans aanzienlijk groter maken dat hij toch in aanmerking komt voor internationale bescherming.

Dit terwijl verwerende partij in de niet-ontvankelijkheidsbeslissing van 12 september 2019 letterlijk motiveert dat de claim van verzoeker ongeloofwaardig zou zijn onder meer omdat hij geen enkel ondersteunend bewijs voor zijn 'blote bewering' neerlegt: "Dient echter te worden geconcludeerd dat deze plotse nieuwe claim niet kan worden gekwalificeerd als een nieuw element dat de kans aanzienlijk groter maakt dat u in aanmerking komt voor internationale bescherming. Allereerst betreft het hier een blote bewering die u op geen enkele manier kunt staven."

Verwerende partij schendt dan ook haar onderzoeks- en motiveringsplicht wanneer zij bij het aanbrengen van dat ondersteunend bewijs door verzoeker, hier geen enkele rekening mee houdt noch effectief onderzoek naar doet en gewoon dezelfde motivering hanteert als in 2019 door daar louter naar te verwijzen.

(...)

Tot slot wenst verzoeker nog te wijzen op volgende relevante COI omtrent het 'laattijdig' vermelden van een vervolgingsgrond en geloofwaardigheid in LGBTQ+ dossiers:

Zo vermeld verwerende partij in de bestreden beslissing dat verzoeker in zijn vijfde verzoek 'plots' op de proppen kwam met een compleet ander verhaal namelijk zijn seksuele geaardheid en dat de

ongeloofwaardigheid van deze verklaringen onderschreven zou worden doordat verzoeker in zijn zesde verzoek hiervan geen melding maakte.

In het rapport *Beyond Proof* verwijst UNHCR naar het risico dat het laattijdig indienen van een asielaanvraag zal gezien worden als een aanwijzing van gebrek aan vrees. Volgens UNHCR rust deze interpretatie echter op de foutieve veronderstelling dat een persoon steeds rationeel handelt. Ook andere elementen moeten echter in overweging worden genomen:

(...)

Verzoeker zou dus op zijn minst gehoord moeten worden door verwerende partij omtrent zijn seksuele geaardheid, *quod non in casu*. Ongeacht het feit dat seksuele geaardheid niet bewezen kan worden door documenten, heeft verzoeker dit in de mate van het mogelijk wel getracht door een begin van bewijs aan te leveren in de vorm van foto's en verklaringen omtrent zijn huidige relatie met S.F.T., een transgender dame, screenshots van gesprekken en foto's op Grindr en WhatsApp, getuigenverklaringen en een brief van de organisatie Boysproject.

(...)

Er zijn in hoofde van verzoeker dus nieuwe elementen voorhanden overeenkomstig artikel 51/8 en artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet die aantonen dat er ernstige aanwijzingen bestaan dat verzoeker bij een terugkeer naar Irak een reëel risico zal lopen op ernstige schade overeenkomstig artikel 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Volledigheidshalve moet nog opgemerkt worden dat bij de beoordeling of de voorgelegde nieuwe elementen de kans aanzienlijk groter maken dat verzoeker wel degelijk homoseksueel is en zijn nood aan internationale bescherming dienvolgens dient te worden gerevalueerd, bijgevolg eveneens rekening gehouden moet worden met het feit dat hij reeds sinds zijn vijfde verzoek verklaarde dat hij homoseksueel was, maar geen ondersteunend bewijs kon voorleggen en als dusdanig ongelooft werd geacht.

De voorgelegde foto's en documenten, alsook zijn huidige relatie vormen op zijn minst een begin van bewijs dat zijn verklaringen sinds 2019 staat en dat ervoor zorgt dat zijn verklaring homoseksueel te zijn geloofwaardig is.

Dat er een rigoureuze en vergaand onderzoek wordt gedaan naar de verklaringen van verzoeker die vervolging vreest omwille van seksuele geaardheid is erg belangrijk gezien het risico op een artikel 3 EVRM schending wanneer dit niet effectief wordt gedaan. De situatie voor LGBTQ+ in Irak is namelijk erbarmelijk zoals blijkt uit volgende objectieve bronnen

(...)

Conclusie

Om al deze redenen kunnen de motieven van de bestreden beslissing de niet-ontvankelijkverklaring van het volgend verzoek van verzoeker niet schragen.

Verwerende partij voerde geen enkel onderzoek naar de nieuwe elementen die verzoeker voorlegde in onderhavig verzoek om internationale bescherming. Zij stelde zich tevreden met één enkele opmerking dat de verklaringen en documenten de eerdere verklaringen niet zouden kunnen schragen of ombuigen in positieve zin. Hiermee legt zij de bewijslast echter te hoog.

In voorliggende situatie - rekening houdend met de concrete invulling van de bewijslast in asielzaken en de geldende samenwerkingsplicht - had tegenpartij verzoekende partij het voordeel van de twijfel kunnen én moeten toekennen, en verzoeker minstens opnieuw moeten horen. Met name gezien de gevoeligheid en ambiguïteit van LGBTQ+ dossiers. Door dit alles niet te doen, schendt tegenpartij dan ook het zorgvuldigheids- en redelijkheidsbeginsel.

Verder blijkt uit het voorgaande ook dat tegenpartij een schending beging van de algemene motiveringsplicht, als beginsel van behoorlijk bestuur, en de artikelen 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen, doordat tegenpartij niet over afdoende elementen beschikte om haar negatieve beslissing in deze asielzaak te schragen.

Tot slot heeft verzoekende partij zich volledig gekweten van zijn aandeel in de medewerkingsplicht. Door verzoekers vrees niet te onderzoeken en hem het statuut van vluchteling, of in ondergeschikte orde subsidiaire bescherming niet toe te kennen, schendt verwerende partij bijgevolg de artikelen 48/2 t.e.m. 48/7, en artikel 62 van de Vreemdelingenwet, artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende de status van vluchtelingen ("Vluchtelingenconventie"), de samenwerkingsplicht en de beginselen van behoorlijk bestuur, in het bijzonder het zorgvuldigheids- en het redelijkheidsbeginsel."

Verzoeker voegt geen stukken toe ter ondersteuning van zijn verzoekschrift.

3. Aanvullende nota's

3.1. Verzoeker maakt op 8 maart 2023 overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering

van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) een eerste aanvullende nota over. Hij voegt daarbij getuigenverklaringen van verschillende personen ter staving van de activiteiten van verzoeker, hun (seksuele) contacten met hem en hoe zij hem kennen.

Verder brengt verzoeker verschillende foto's voor van zijn relatie met S.F.T., met wie hij een vaste doch open relatie heeft, alsook verschillende foto's van andere bedpartners, zowel transgender vrouwen als mannen.

Ten slotte brengt verzoeker verschillende screenshots bij van gesprekken met S.F.T. alsook gesprekken op Grindr met andere transgender vrouwen en homoseksuele mannen.

Verzoeker meent dat dit alles een begin van bewijs vormt van zijn seksuele geaardheid en zijn vaste relatie met S.F.T.

3.2. Ter terechtzitting maakt verzoeker een tweede aanvullende nota over waarbij hij een attest van gekendheid bij Violet toevoegt, een centrum voor gezondheidszorg en hulpverlening aan sekswerkers, getekend door dr. K. op 8 maart 2023.

4. Over de gegrondheid van het beroep

4.1. In het kader van zijn vijfde verzoek om internationale bescherming van 25 juni 2019 haalde verzoeker aan homoseksueel te zijn.

De Raad stelt vast dat in het kader van het vijfde beschermingsverzoek en het voorgelegde nieuwe element, met name verzoekers beweerde homoseksuele geaardheid, geen persoonlijk onderhoud bij het CGVS plaatsvond. Het vijfde beschermingsverzoek werd op 10 september 2019 niet-ontvankelijk verklaard daar het CGVS aan verzoekers beweerde homoseksuele geaardheid geen enkel geloof hechtte. Zo werd er vooreerst aangehaald dat het hier een blote bewering betrof die verzoeker op geen enkele manier kon staven. Verder werd aangestipt dat het opmerkelijk was dat verzoeker dit slechts na vier jaar verblijf in België voor het eerst opwierp en werden ernstige vraagtekens geplaatst bij de redenen die verzoeker aanhaalde waarom hij dit niet eerder kon aanbrengen maar wél in zijn vijfde aanvraag. Ten slotte werd de situatie zoals verzoeker ze schetste nadat men in 2013 zijn homoseksualiteit ontdekte, ongeloofwaardig geacht.

4.2. Heden ligt een negende verzoek om internationale bescherming voor.

Na ontvangst van het volgend verzoek dat door de minister of diens gemachtigde werd overgezonden op grond van artikel 51/8 van de Vreemdelingenwet, onderzoekt de commissaris-generaal bij voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat hij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet in aanmerking komt (artikel 57/6/2, § 1, van de Vreemdelingenwet).

In het kader van huidig beroep gaat de Raad slechts na of de ongeloofwaardigheid van verzoekers homoseksuele geaardheid wordt bevestigd, rekening houdend met de nieuwe voorgelegde elementen, dan wel of deze een ander licht kunnen werpen op de reeds gedane beoordeling.

De vraag die zich in casu immers opdringt is of verzoeker nieuwe elementen heeft bijgebracht die de kans aanzienlijk groter maken dat hij in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

In het verzoekschrift wordt uiteengezet dat verzoeker nieuwe elementen heeft overhandigd in het kader van zijn huidig beschermingsverzoek. Het gaat om enkele foto's en verklaringen over zijn huidige relatie met zijn transgender partner S.F.T., screenshots van gesprekken op Grindr en Whatsapp, getuigenverklaringen en een brief van de organisatie Boysproject (een sociale organisatie voor mannelijke en transgender sekswerkers).

Verzoeker benadrukt dat de voorgelegde documenten de verklaringen staven die hij in het kader van zijn vijfde beschermingsverzoek heeft afgelegd, maar die hij op dat moment niet kon onderbouwen met bewijzen. Verzoeker meent dat hij heden een begin van bewijs voorlegt, daar waar hem eerst werd verweten zijn geaardheid niet te kunnen staven.

De Raad stelt samen met verzoeker vast dat de voorgelegde documenten niet effectief werden onderzocht noch beoordeeld op hun inhoud.

Het weze herhaald dat elk document dat door de verzoeker ter staving van zijn verzoek om internationale bescherming is overgelegd, moet worden beschouwd als een element van dat verzoek waarmee rekening moet worden gehouden overeenkomstig artikel 48/6, § 1 van de Vreemdelingenwet. Ook documenten waarvan de authenticiteit niet kan worden vastgesteld of waarvan de bron niet objectief verifieerbaar is, vormen elementen die ter staving van het verzoek zijn overgelegd waardoor de commissaris-generaal ertoe is gehouden deze documenten in samenwerking met de verzoeker te beoordelen, ongeacht of het een eerste of volgend beschermingsverzoek betreft (HvJ 10 juni 2021, LH t. Staatssecretaris voor Justitie en Veiligheid, C-921/19, pt. 44 en 61).

In de bestreden beslissing wordt slechts gesteld dat foto's en gesprekken gemakkelijk in scène kunnen worden gezet en dat de getuigenverklaringen en de brief van Boysproject op zich geen bewijs vormen van een seksuele oriëntatie. Verder wordt aangehaald dat documenten enkel een ondersteunende werking hebben en op zich de geloofwaardigheid van een ongeloofwaardig bevonden relaas niet kunnen herstellen noch het *"gebrek aan consistentie van uw verklaringen in verband met uw homoseksuele ervaringen (...) verhelpen"*. Dit laatste geciteerde zinsdeel is de Raad niet duidelijk daar zulks niet kan worden gelezen in de beslissing tot niet-ontvankelijkheid van 10 september 2019 naar aanleiding van verzoekers vijfde beschermingsverzoek en evenmin blijkt dat verzoeker in het kader van zijn vijfde dan wel negende beschermingsverzoek grondig is bevraagd over zijn homoseksuele ervaringen.

De Raad wijst er op dat een homoseksuele geaardheid niet moet worden bewezen maar dat het volstaat dat deze aannemelijk wordt geacht. Verder benadrukt de Raad dat de beoordeling van een seksuele geaardheid bij uitstek een integrale geloofwaardigheidsbeoordeling vereist, waarbij verklaringen én stukken worden meegewogen, maar waar de verklaringen die een verzoeker om internationale bescherming over zijn seksuele geaardheid aflegt, het uitgangspunt vormen voor het onderzoek en de beoordeling van de feiten en omstandigheden zoals bedoeld in artikel 48/6 van de Vreemdelingenwet (HvJ 2 december 2014, gevoegde zaken C-148/13 tot en met C-150/13, pt. 49).

Voorts herinnert de Raad eraan dat in de context van een volgend beschermingsverzoek het niet noodzakelijk is dat de lidstaat ervan overtuigd is dat het nieuwe document het volgende verzoek afdoende staakt opdat de overlegging van een dergelijk document ertoe kan leiden dat het beschermingsverzoek verder ten gronde wordt behandeld, maar dat het volstaat dat dit document de kans aanzienlijk groter maakt dat de verzoeker in aanmerking komt voor internationale bescherming (HvJ 10 juni 2021, LH t. Staatssecretaris voor Justitie en Veiligheid, C-921/19, pt. 62).

Ten slotte onderstreept de Raad dat, zoals het Hof van Justitie reeds heeft geoordeeld, een lidstaat kan verlangen dat een verzoeker alle elementen ter staving van het verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk aanbrengt. Echter, gelet op de gevoeligheid van vragen over iemands persoonlijke levenssfeer, in casu zijn seksualiteit, kan uit het feit dat een verzoeker, wegens zijn terughoudendheid bij het onthullen van intieme aspecten van zijn leven, niet meteen van bij de eerste asielaanvraag heeft verklaard homoseksueel te zijn, niet de conclusie worden getrokken dat deze verzoeker niet geloofwaardig is (HvJ 2 december 2014, gevoegde zaken C-148/13 tot en met C-150/13, pt. 69-71).

De Raad is er zich van bewust dat verzoekers geloofwaardigheid doorheen de vele beschermingsverzoeken sterk is aangetast en stelt tevens vast dat verzoeker tegen verschillende niet-ontvankelijkheidsbeslissingen, waaronder deze van 10 september 2019, niet in beroep is gegaan. Dit alles maakt dat inderdaad voorzichtig moet worden omgegaan met de nieuwe elementen die verzoeker voorlegt en dat een zekere mate van gestrengheid gepast kan zijn.

Evenwel mogen zulke voorzichtigheid en gestrengheid een volledig, nauwgezet en ex nunc onderzoek naar de gegrondheid van een beweerd vrees niet in de weg staan, te meer wanneer deze zou voortvloeien uit een beweerd seksuele geaardheid. Seksuele geaardheid is een complex en gevoelig gegeven, verbonden aan het privéleven, en daardoor niet steeds evident om aannemelijk te maken en te beoordelen.

Wanneer de documenten, door verzoeker voorgelegd in het kader van zijn huidig negende beschermingsverzoek, worden beoordeeld op hun inhoud samen met de inhoud van de documenten die verzoeker bij zijn twee aanvullende nota's voegt, en mede in acht genomen de fysieke aanwezigheid van verzoekers transgender partner S.F.T. en hun interactie tijdens de terechtzitting, besluit de Raad dat, in dit specifieke geval, rekening houdend met de individuele situatie en persoonlijke omstandigheden van verzoeker, de ongeloofwaardigheid van zijn beweerd homoseksuele geaardheid thans niet kan worden bevestigd noch hervormd zonder bijkomend onderzoek.

Dit geldt te meer gelet op het ontbreken van een persoonlijk onderhoud waarbij verzoeker wordt gehoord en waar grondig wordt gepolst naar verzoekers ervaringen met betrekking tot zijn beweerd

homoseksuele geaardheid, eventuele relaties en de eigenheid en beleving van een homoseksuele geaardheid, alsook zijn bekendheid met de situatie van homoseksuelen in zijn land van herkomst en in België.

Waar verzoeker ter terechtzitting ook verklaart dat hij aan sekswerk doet om te overleven, kan een toegeschreven homoseksuele geaardheid niet worden uitgesloten.

In acht genomen wat voorafgaat en gelet op de grenzen van een ondervraging ter terechtzitting alsook het ontbreken van de nodige onderzoeksbevoegdheid, beschikt de Raad niet over essentiële elementen om te komen tot de in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 1° van de Vreemdelingenwet bedoelde bevestiging of hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen te moeten bevelen.

De bestreden beslissing wordt vernietigd in toepassing van artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing genomen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 29 september 2022 wordt vernietigd.

Artikel 2

De zaak wordt teruggezonden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zevenentwintig april tweeduizend drieëntwintig door:

mevr. M. MAES,

kamervoorzitter

dhr. T. LEYSEN,

griffier

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. MAES